

V R T E C .

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 6.

V Ljubljani 1. junija 1883.

Leto XIII.

Pogreb.

Ob zóri v trg sem potováł,
Pred kóčo nízko tam ostál.
To kóčo je pozábil svét;
Ponižna je in starih lét.
Pozímski snég je strého vdrl,
Vihár steklá jej vsa potrl.
Ostávili so jo ljudjé,
In zaklenli vráta njé.
Pred njó sem premišljával ném,
Odpravil dálje se potém.
Pred bélim dvórom sem ostál,
Gospódstva mu ogledováł.
Ponósen dvíga se v nebó
V zasénčji vrtnem prěpřé.
Ruměno solnce ga žarí,
Ki ókna, strého mu zlatí.
Tu národ zbrán čakáje zrě,
In vrátom se tečáj odprě.

Na prágu črni zdaj možjé
Dvigné mrlíča na ramé.
Zapóje péveev zbór močán,
S cerkvé zapóje zvón glasán.
Pogrěbnik móli vsak živó;
Ljubíli so ga vsi gorkó.
Zavíla dólga se vrstá
In mímo kóče z njim je šlá.
V tej kóči mož je rōjen bíl,
A v dvóri smrtne sráge líl.
O skóraj ga pokrije gròb,
Končá mu svítili se pokòp.
Spomín mu s tem se ne končá,
Ker v délih svoj korén imá.
Saj mož rodil se náj zamán,
In trúdil se je nóč in dán.
A kdór se déla ne bojí,
Ni smrti se mu báti nij!

F. Krok.